

32003L0122

31.12.2003.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 346/57

DIREKTIVA VIJEĆA 2003/122/EURATOM**od 22. prosinca 2003.****o kontroli visokoaktivnih zatvorenih radioaktivnih izvora i izvora bez posjednika**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, a posebno njegov članak 31. stavak 2. i članak 32.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije, sastavljen nakon dobivanja mišljenja skupine osoba koju je imenovao Znanstveni i tehnički odbor između znanstvenih stručnjaka iz država članica, u skladu s člankom 31. Ugovora,

nakon savjetovanja s Europskim gospodarskim i socijalnim odborom,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Članak 30. Ugovora zahtijeva da Zajednica treba donijeti osnovne standarde za zaštitu zdravlja radnika i stanovništva od opasnosti od ionizirajućeg zračenja.
- (2) Direktiva Vijeća 96/29/Euratom od 13. svibnja 1996. o utvrđivanju osnovnih sigurnosnih normi za zaštitu zdravlja radnika i stanovništva od opasnosti od ionizirajućeg zračenja ⁽²⁾ nastavlja niz direktiva koje propisuju osnovne sigurnosne norme od 1959.
- (3) Članak 4. stavak 1. točka (e) Direktive 96/29/Euratom zahtijeva prethodno ovlaštenje za, između ostalih djelatnosti, korištenje radioaktivnih izvora u industrijskoj radiografiji ili obradi proizvoda ili istraživanju ili izlaganju osoba pri medicinskom tretmanu. Ispravno je proširiti ovaj zahtjev na sve djelatnosti koje uključuju visokoaktivne radioaktivne izvore kako bi se umanjila vjerojatnost nesreće koje uključuje takve izvore.
- (4) Prije izdavanja ovlaštenja trebaju postojati odgovarajuća rješenja i odredbe za sigurno rukovanje izvorima.
- (5) Međunarodna agencija za atomsku energiju (IAEA) donosi propise za siguran prijevoz radioaktivnog materijala koji sadrže ograničenja aktivnosti u svrhu predviđenih zahtjeva koji trebaju omogućiti odgovarajuću osnovu za određivanje visokoaktivnih zatvorenih radioaktivnih izvora u okviru područja primjene ove Direktive ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Mišljenje od 18. studenoga 2003. (još nije objavljeno u Službenom listu)

⁽²⁾ SL L 159, 29.6.1996., str. 1.

⁽³⁾ IAEA Serija sigurnosnih normi br. TS-R-1 (ST, revidirano), Beč, 2000.

(6) U Direktivi 96/29/Euratom propisane su izuzete vrijednosti za prijavljivanje djelatnosti ovlaštenim tijelima. Ove su vrijednosti definirane u toj Direktivi na temelju zanemarive razine rizika. S obzirom da zahtjevi ove Direktive ne bi trebali administrativno opterećivati posjednike malih izvora koji ne predstavljaju razmjernu opasnost po zdravje, definicija visokoaktivnih radioaktivnih izvora ne bi se trebala proširiti na izuzete razine iz Direktive 96/29/Euratom.

(7) Pošiljke zatvorenih izvora između država članica podložne su postupku koji je uspostavljen Uredbom Vijeća (Euratom) br. 1493/93 od 8. lipnja 1993. o pošiljkama radioaktivnih tvari između država članica ⁽⁴⁾.

(8) Iako pravni zahtjevi koji proizlaze iz postojećeg zakonodavstva na razini Zajednice i na nacionalnoj razini osiguravaju osnovnu zaštitu, visokoaktivni izvori još uvijek podrazumijevaju značajan mogući rizik po ljudsko zdravje i okoliš i stoga trebaju biti podložni strogoj kontroli od trenutka kad su proizvedeni do smještaja u odobreni objekt za dugoročno skladištenje ili odlaganja.

(9) Radi sprečavanja radiooloških nesreća i ozljeda potrebno je poznavati, unijeti u evidenciju i provjeriti lokaciju svakog visokoaktivnog izvora od trenutka kada je izvor proizведен ili uvezen u Zajednicu do trenutka smještaja u odobreni objekt za dugoročno skladištenje ili odlaganja ili dok se ne izveze iz Zajednice. Promjene s obzirom na visokoaktivni izvor, npr. njegov smještaj ili uporaba, također se trebaju bilježiti i prijavljivati. Fizičke ili finansijske prepreke ne bi trebale ometati prikladnu ponovnu uporabu, recikliranje ili odlaganje tih izvora kada se oni prestanu upotrebljavati pod bilo kakvim opravданo predvidivim okolnostima.

(10) Slučajeve nemjernog izlaganja trebalo bi prijaviti nadležnom tijelu.

(11) Radi prometa visokoaktivnim izvorima unutar Zajednice potrebno je usuglasiti kontrolu i podatke o takvim izvorima putem primjene minimalnih kriterija.

(12) Iskustvo pokazuje da, usprkos postojanju odgovarajućeg regulatornog okvira, visokoaktivni izvori ipak mogu izmaknuti kontroli. Nadalje, postojanje izvora bez posjednika koji su posljedica prijašnjih djelatnosti zahtjeva poduzimanje posebnih mjera.

⁽⁴⁾ SL L 148, 19.6.1993., str. 1.

- (13) U skladu s tim, potrebno je pobrinuti se za identifikaciju, označivanje i vođenje evidencije o svakom visokoaktivnom izvoru kao i za posebno osposobljavanje i obavješćivanje svih onih koji su uključeni u djelatnosti vezane uz korištenje izvora. Međutim, označivanje postojećih visokoaktivnih izvora graviranjem ili pečaćenjem od strane drugih osoba, a ne proizvođača moglo bi predstavljati problem i trebalo bi ga izbjegavati. Također se preporučuje omogućiti odgovarajuće osposobljavanje i obavješćivanje za one koji slučajno mogu doći u kontakt s izvorima bez posjednika.
- (14) Također je potrebno pobrinuti se za odgovarajuće načine rukovanja s visokoaktivnim izvorima bez posjednika, za međunarodnu suradnju i razmjenu informacija na ovom području, za nadzor i, konačno, za osiguranje potrebnih finansijskih sredstava za slučajevе kad se izvorni posjednik ne može identificirati, ili u slučaju da je identificiran, a nije solventan.
- (15) Države članice trebale bi donijeti propise o kaznama za kršenje odredaba ove Direktive i osigurati njihovo provođenje; te kazne trebaju biti učinkovite, primjerene i odvraćajuće,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Svrha i područje primjene

1. Svrha je ove Direktive spričavanje izlaganja radnika i stanovništva ionizirajućem zračenju koje proizlazi iz neodgovarajuće kontrole visokoaktivnih zatvorenih radioaktivnih izvora i izvora bez posjednika i usuglašavanje postojećih mjera nadzora u državama članicama određivanjem posebnih zahtjeva koji osiguravaju stavljanje pod nadzor svakog takvog izvora.
2. Ova se Direktiva primjenjuje na visokoaktivne izvore kako je određeno u članku 2. Države članice mogu isključiti izvore iz područja primjene ove Direktive kad je njihova aktivnost pala ispod izuzetih razina određenih u Direktivi 96/29/Euratom.
3. Minimalne obveze koje proizlaze iz ove Direktive nadopunjaju one donesene Direktivom 96/29/Euratom.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „izvor bez posjednika” znači zatvoren izvor čija je razina aktivnosti, u vrijeme kad je otkriven, veća od izuzete razine iz članka 3. stavka 2. točke (a) Direktive 96/29/Euratom, i koji nije pod regulatornim nadzorom jer nikada nije bio pod regulatornim nadzorom ili je napušten, izgubljen,

zametnut, ukraden ili prenesen, bez odgovarajuće obavijesti nadležnog tijela novom posjedniku, ili bez obavijesti primatelju;

- (b) „visokoaktivni izvor”, dalje u tekstu „izvor”, znači zatvoren izvor koji sadrži radionuklid čija je aktivnost u vrijeme proizvodnje ili, ako taj podatak nije poznat, pri njegovom prvom stavljanju u promet jednaka ili prelazi odgovarajuću razinu aktivnosti navedenu u Prilogu I.;
- (c) „djelatnost” znači djelatnost u smislu Direktive 96/29/Euratom;
- (d) „ovlaštenje” znači dozvolu koju na zahtjev izdaje nadležno tijelo u obliku dokumenta za obavljanje djelatnosti koja uključuje izvor;
- (e) „nadležno tijelo” znači bilo koje tijelo koje odredi država članica za provođenje poslova u skladu s ovom Direktivom;
- (f) „iskorišteni izvor” znači izvor koji se više ne koristi ili se ne namjerava koristiti za djelatnost za koju je bilo izdano ovlaštenje;
- (g) „posjednik” znači bilo koju fizičku ili pravnu osobu koja je odgovorna prema nacionalnom pravu za izvor, uključujući proizvođače, dobavljače i korisnike izvora ali ne uključuje „odobrene objekte”;
- (h) „proizvođač” znači bilo koju fizičku ili pravnu osobu koja proizvodi izvor;
- (i) „odobreni objekt” znači postrojenje smješteno na državnom području države članice koje je od strane nadležnih tijela te države članice ovlašteno u skladu s nacionalnim pravom za dugoročno skladištenje ili odlaganje izvora ili objekt koji je propisno ovlašten prema nacionalnom zakonodavstvu za privremeno skladištenje izvora;
- (j) „izloženi radnik” ima značenje izloženog radnika u smislu Direktive 96/29/Euratom;
- (k) „zatvoren izvor” znači zatvoren izvor u smislu Direktive 96/29/Euratom i uključuje kapsulu, ako je to primjenjivo, koja obavlja radioaktivni materijal kao sastavni dio izvora;
- (l) „dobavljač” znači bilo koju fizičku ili pravnu osobu koja dobavlja ili stavlja na raspolaganje izvor;
- (m) „prijenos” izvora znači prijenos izvora od jednog posjednika do drugog;
- (n) „spremnik izvora” znači spremnik zatvorenog izvora koji nije sastavni dio izvora, već je namijenjen prijevozu, rukovanju itd.

Članak 3.

Dozvola

1. Države članice zahtijevaju od posjednika ishođenje pretvodne dozvole za bilo koju djelatnost koja uključuje izvor, uključujući preuzimanje izvora u posjed.

2. Države članice dužne su prije izdavanja dozvole osigurati sljedeće:

(a) donošenje odgovarajućih rješenja, uključujući ona koja proizlaze iz ove Direktive za sigurno rukovanje izvorima, uključujući i period nakon što ih se prestane koristiti. Ova potonja rješenja mogu uključivati prijenos izvora dobavljaču ili odlaganje u odobreni objekt ili obvezu proizvođača ili dobavljača da primi te izvore;

(b) osiguranje odgovarajućih sredstava u vidu finansijskog osiguranja ili bilo kojeg drugog načina koji je primjereno s obzirom na predmetni izvor radi sigurnog zbrinjavanja izvora nakon što ih se prestane koristiti, uključujući slučajeve kad posjednik postane insolventan ili prestane posloвати.

3. Države članice dužne su osigurati da dozvola uključuje:

(a) odgovornosti;

(b) minimalnu stručnost osoblja, uključujući obavješćivanje i osposobljavanje;

(c) minimalne kriterije za karakteristike izvora, spremnika izvora i dodatne opreme;

(d) zahtjeve za izvanredne postupke i komunikacijske veze;

(e) radne procedure koje će se slijediti;

(f) održavanje opreme, izvora i spremnikâ;

(g) odgovarajuće upravljanje istrošenim izvorima, uključujući dogovore u vezi s prijenosom, ako je primjenjivo, istrošenih izvora dobavljaču, drugom ovlaštenom posjedniku ili u odobreni objekt.

Članak 4.

Prijenos

Države članice uspostavljaju sustav koji im omogućava da budu primjereni obaviještene o pojedinačnim prijenosima izvora.

Članak 5.

Evidencija

1. Posjednik je dužan voditi evidenciju o svim izvorima za koje je odgovoran, njihovoj lokaciji i prijenosu. Evidencija treba

sadržavati podatke navedene u Prilogu II. Ovi se podaci mogu voditi na standardnom evidencijskom listu sukladno stavku 5.

2. Posjednik je dužan dostaviti nadležnom tijelu u elektroničkom ili pisanim obliku potpunu ili djelomičnu evidenciju iz stavka 1., kako se zahtijeva u dotičnoj državi članici,

— bez nepotrebognog odgađanja, u trenutku nastanka takve evidencije, koju je potrebno započeti što je prije moguće nakon nabave izvora,

— u vremenskim razmacima koje trebaju odrediti države članice/nadležna tijela i koji ne premašuju 12 mjeseci,

— u slučaju da su se promijenili podaci na informativnom listu,

— bez nepotrebognog odgađanja po zatvaranju takve evidencije za pojedini izvor, kad posjednik više ne drži takav izvor; u ovom slučaju treba navesti ime posjednik ili odobrenog objekta u koji se izvor prenosi,

— bez nepotrebognog odgađanja po zatvaranju takve evidencije kad posjednik više ne drži nikakav izvor, i

— kad god to zahtijeva nadležno tijelo.

Evidencija posjednika mora biti dostupna na uvid zbog nadzora koji provodi nadležno tijelo.

3. Nadležna tijela dužna su voditi evidenciju o ovlaštenim posjednicima i o izvorima koje drže. Ova evidencija treba uključiti vrstu radionuklida, aktivnost u trenutku proizvodnje, ili ako aktivnost nije poznata, aktivnost u trenutku prvog stavljanja u promet ili u trenutku kad posjednik nabavi izvor kao i vrstu izvora.

4. Nadležna tijela dužna su ažurno voditi evidenciju, vodeći među drugim faktorima računa o prijenosima.

5. Komisija je dužna učiniti dostupnim u elektroničkom obliku standardni evidencijski list za evidenciju prikazanu u Prilogu II.

6. Komisija može, u skladu s postupkom iz članka 17., ažurirati tražene informacije iz Priloga II. i standardni evidencijski list za evidenciju iz Priloga II.

Članak 6.

Zahtjevi za posjednike

Svaki posjednik izvora dužan je:

(a) osigurati redovitu provedbu ispitivanja kao što su ispitivanja ispuštanja temeljena na međunarodnim normama, radi provjere i održanja cjeleovitosti svakog izvora;

- (b) redovito provjeravati u određenim vremenskim razmacima koje mogu odrediti države članice, da je svaki izvor i, po potrebi, oprema koja sadrži izvor, još uvijek prisutan i u vidljivo dobrom stanju na mjestu korištenja ili skladištenja;
- (c) osigurati da svaki nepokretni ili pokretni izvor podliježe odgovarajućim dokumentiranim mjerama kao što su pisani protokoli i procedure s ciljem sprečavanja neovlaštenog pristupa ili gubitka ili krađe izvora ili oštećenja izvora prilikom požara;
- (d) brzo obavijestiti nadležno tijelo o svakom gubitku, krađi ili neovlaštenom korištenju izvora, osigurati provjeru cjelovitosti svakog izvora nakon bilo kojeg događaja uključujući požar koji je mogao ošteti izvor i ako je potrebno obavijestiti nadležno tijelo o tome i o poduzetim mjerama;
- (e) vratiti svaki iskorišteni izvor dobavljaču ili ga smjestiti u odobreni objekt ili ga prenijeti drugom ovlaštenom posjedniku ako nadležno tijelo ne odluči drukčije, bez nepotrebnog odgađanja nakon prestanka korištenja;
- (f) osvjedočiti se prije prijenosa da primatelj posjeduje odgovarajuće dozvole;
- (g) brzo obavijestiti nadležno tijelo o svakoj nezgodi ili nesreći prouzročenoj nemjernim izlaganjem radnika ili pojedinog stanovnika.

Članak 7.

Identificiranje i označivanje

1. Proizvođač je dužan identificirati ili u slučaju uvoza izvora iz država izvan Zajednice, dobavljač je dužan osigurati identifikaciju svakog izvora jedinstvenim brojem. Ovaj broj treba biti ugraviran ili zapečaćen na izvoru, ako je to izvedivo.

Ovaj broj treba također ugravirati ili zapečatiti na spremnik izvora. Ako to nije moguće ili u slučaju spremnika za prijevoz koji se mogu ponovno koristiti, spremnik izvora mora imati barem podatke o vrsti izvora.

Proizvođač ili dobavljač dužan je osigurati da je spremnik i, gdje je to moguće, izvor označen i etiketiran odgovarajućom oznakom kako bi se ljudi upozorilo na opasnost od zračenja.

Proizvođač je dužan nabaviti fotografiju svake proizvedene vrste izvora kao i uobičajenog spremnika izvora.

2. Posjednik je dužan osigurati da je svaki izvor popraćen pisanom dokumentacijom koja navodi da je izvor identificiran i označen sukladno stavku 1. i da oznake i etikete iz stavka 1. budu čitke. Podaci uključuju prema potrebi fotografije izvora, spremnika izvora, prijevozne ambalaže, uredaja i opreme.

Članak 8.

Osposobljavanje i obavješćivanje

1. Pri organiziranju obavješćivanja i osposobljavanja na području zaštite od zračenja u suglasnosti s člankom 22. Direktive 96/29/Euratom, posjednik je dužan osigurati da takvo osposobljavanje uključuje posebne zahtjeve za sigurno rukovanje izvorima.

Pri obavješćivanju i osposobljavanju naročito se naglašavaju potrebni sigurnosni zahtjevi koji trebaju sadržavati posebne informacije o mogućim posljedicama u slučaju gubitka kontrole nad izvorima.

Obavješćivanje i osposobljavanje potrebno je ponavljati u pravilnim vremenskim razmacima i dokumentirati s ciljem pripremanja određenih radnika za takve slučajeve.

Odgovarajuće obavješćivanje i osposobljavanje namjenjuje se izloženim radnicima.

2. Države članice dužne su pobrinuti se za upravu i radnike u objektima gdje je moguće pronaći ili preraditi izvore bez posjednika (npr. velika odlagališta otpadnih kovina ili velika postrojenja za reciklažu otpadnih kovina), i za upravu i radnike na značajnim tranzitnim čvoristima (npr. carinarnice) tako da su

- (a) obaviješteni o mogućnosti da mogu biti suočeni s izvorom;
- (b) savjetovani i ospozobljeni u vizualnoj detekciji izvora i njihovih spremnika;
- (c) obaviješteni o osnovnim činjenicama o ionizirajućem zračenju i njegovim učincima;
- (d) obaviješteni i ospozobljeni za aktivnosti koje treba poduzeti na lokaciji u slučaju otkrivanja izvora ili sumnje da postoji izvor.

Članak 9.

Izvori bez posjednika

1. Države članice dužne su osigurati da su nadležna tijela pripravna, ili da su donijela posebne odredbe uključujući raspodjelu odgovornosti za otkrivanje izvora bez posjednika i postupanje u radiološkim izvanrednim događajima koje prouzroče izvori bez posjednika te da su pripremili odgovarajuće interventne planove i mjere.

2. Države članice dužne su osigurati da specijalizirano tehničko savjetovanje i pomoći bude brzo na raspolažanju osobama koje nisu uobičajeno uključene u poslove koji podliježu zahtjevima o zaštiti od zračenja, a koje sumnjuju na prisutnost izvora bez posjednika. Osnovni cilj savjetovanja i pomoći je zaštita radnika i stanovništva od zračenja i sigurnost izvora.

3. Države članice potiču uspostavljanje sustava koji imaju za cilj otkrivanje izvora bez posjednika na mjestima kao što su velika odlagališta otpadnih kovina i velika postrojenja za reciklažu otpadnih kovina gdje se izvori bez posjednika mogu načelno uočiti ili na značajnim tranzitnim čvorištima kao što su carinarnice.

4. Države članice dužne su organizirati kampanje, gdje je potrebno, kako bi se otkrili izvori bez posjednika zaostali iz prethodnih aktivnosti.

Kampanje mogu uključivati financijsko sudjelovanje država članica u troškovima otkrivanja, zbrinjavanja i odlaganja izvora i mogu također uključivati pregledе arhiva određenih tijela, kao što je carina, te arhiva posjednika, kao što su istraživački instituti, instituti za ispitivanje materijala ili bolnice.

Članak 10.

Financijsko osiguranje za izvore bez posjednika

Države članice dužne su osigurati na temelju rješenja koje trebaju donijeti države članice uspostavljanje sustava financijskog osiguranja ili bilo kojeg drugog odgovarajućeg načina koji bi pokrivalo interventne troškove povezane s otkrićem izvora bez posjednika i koji mogu proizvesti iz provedbe zahtjeva iznesenih u članku 9.

Članak 11.

Međunarodna suradnja i razmjena informacija

Svaka država članica dužna je brzo razmijeniti informacije i surađivati sa svim drugim državama članicama ili trećim zemljama i sa svim drugim međunarodnim organizacijama što se tiče gubitka, uklanjanja, krađe ili otkrića izvora kao i u pogledu kasnijeg praćenja ili istrage bez zadiranja u odgovarajuće zahtjeve o povjerljivosti i odgovarajuće nacionalne propise.

Članak 12.

Nadzor

Države članice dužne su uspostaviti ili održavati sustav nadzora za provođenje odredaba koje su uvedene u suglasnosti s ovom Direktivom.

Članak 13.

Nadležno tijelo

1. Države članice određuju nadležno tijelo za provođenje zadaća u skladu s ovom Direktivom.

2. Države članice proslijeduju Komisiji ime i adresu nadležnog tijela i sve potrebne informacije za brzu komunikaciju s tim tijelima.

3. Kad države članice imaju više od jednog nadležnog tijela, dužne su odrediti točku za kontakt koja bi djelovala kao posrednik među tijelima u drugim državama članicama.

4. Države članice dužne su proslijediti Komisiji sve promjene vezane za podatke iz stavaka 2. i 3.

5. Komisija je dužna priopćiti informacije iz stavaka 2., 3. i 4. svim nadležnim tijelima u Zajednici i objaviti ih periodično u Službenom listu Europske unije u vremenskim razmacima manjim od dvije godine.

Članak 14.

Izvješće o stečenom iskustvu

Države članice dužne su obavijestiti Komisiju do 31. prosinca 2010. o stečenom iskustvu u provedbi ove Direktive, uzimajući u obzir eventualne učinke primjene članka 1. stavka 2.

Na toj osnovi, Komisija šalje izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru.

Članak 15.

Kazne

Države članice određuju kazne koje se primjenjuju pri kršenju nacionalnih odredaba usvojenih prema ovoj Direktivi. Kazne moraju biti učinkovite, primjerene i odvraćajuće.

Članak 16.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 31. prosinca 2005.

Države članice mogu predvidjeti kad su u pitanju izvori stavljeni u promet prije datuma navedenog u prvom podstavku da:

(a) se članci od 3. do 6. ne primjenjuju do 31. prosinca 2007.;

(b) se članak 7. ne primjenjuje, uz iznimku sljedećih zahtjeva koji će se primjenjivati od 31. prosinca 2007.:

— posjednik je dužan osigurati da su, ako je to moguće, svaki takav izvor i spremnik izvora označeni odgovarajućom oznakom koja upozorava ljude na opasnost od zračenja.

— posjednik je dužan osigurati da su, ako je to moguće, svaki takav izvor i spremnik izvora označeni odgovarajućom oznakom koja upozorava ljude na opasnost od zračenja.

Kad države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva, zajedno s tablicom koja prikazuje podudaranje odredaba ove Direktive s donesenim nacionalnim odredbama.

Članak 17.

Odbor

Komisiji će u provođenju zadataka propisanih člankom 5. stavkom 6. potporu pružati Savjetodavni odbor sastavljen od predstavnika iz država članica na čelu s predstnikom Komisije.

Predstavnik Komisije dužan je podnijeti Odboru nacrt mjera koje treba poduzeti. Odbor zatim dostavlja svoje mišljenje o nacrtu u vremenskom okviru koji određuje predsjednik ovisno o žurnosti predmeta i ako je potrebno glasovanjem.

Mišljenje Odbora navodi se u zapisniku; osim toga, svaka država članica ima pravo tražiti da se njezin stav navede u zapisniku.

Komisija je dužna koliko je to moguće razmotriti mišljenje Odbora. Dužna je obavijestiti Odbor o načinu na koji je mišljenje uzeto u razmatranje.

Članak 18.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 19.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 22. prosinca 2003.

Za Vijeće

Predsjednik

A. MATTEOLI

PRILOG I.

Razine aktivnosti

Za radionuklide koji nisu navedeni u donjoj tablici, ali se nalaze u Prilogu I., tablici A Direktive 96/29/Euratom, relevantna razina aktivnosti je jedna stotina odgovarajuće vrijednosti A1 date u propisima IAEA-e za siguran prijevoz radioaktivnih materijala (¹).

Element (atomski broj)	Radionuklid	Razina aktivnosti (Bq)
Željezo (26)	Fe-55	4×10^{11}
Kobalt (27)	Co-60	4×10^9
Selen (34)	Se-75	3×10^{10}
Kripton (36)	Kr-85	1×10^{11}
Stroncij (38)	Sr-90 (b)	3×10^9
Paladij (46)	Pd-103 (b)	4×10^{11}
Jod (53)	I-125	2×10^{11}
Cezij (55)	Cs-137 (b)	2×10^{10}
Prometij (61)	Pm-147	4×10^{11}
Gadolinij (64)	Gd-153	1×10^{11}
Tulij (69)	Tm-170	3×10^{10}
Iridij (77)	Ir-192	1×10^{10}
Talij (81)	Tl-204	1×10^{11}
Radij (88)	Ra-226 (c)	2×10^9
Plutonij (94)	Pu-238 (b)	1×10^{11}
Americij (95)	Am-241 (c)	1×10^{11}
Kalifornij (98)	Cf-252	5×10^8

(b) Razine aktivnosti uključuju aktivnosti potomaka nuklida s vremenom poluraspada manjim od 10 dana.

(c) Uključuje neutronske izvore s berilijem.

STANDARDNI EVIDENCIJSKI LIST ZA VISOKOAKTIVNE ZATVORENE IZVORE (VAZI) (izborni podaci u kosom tisku)

(1) Kada proizvođač izvora ima slijediće izvan Zajednice, umjesto toga može se naznačiti ime i adresu uvoznika-dobavljača.